

stændigheder i Loven af 7de Juni 1873 medførte, at Kirkeministeriet allerede i forrige Samling havde udarbejdet et Lovforslag, som skulde afhjælpe disse Mangler og sætte Ministeriet i Stand til at imødefomme de Henvendelser, som fra forskellige Sider vare rettede til det, men som det hidtil ikke havde kunnet imødefomme, fordi Loven ikke tilbød Midler, og fordi et Forsøg paa at strække den tidligere Lovgivning videre, end dens Ord strengt hjemlede, som var gjort, havde vist sig frugtesløst, idet Domstolene, vistnok med fuldstændig Ret, havde afvist Forsøget paa at paaligne Bidrag i dette Djemed. Det udarbejdede Lovforslag blev i Slutningen af forrige Samling fremsat i Folketinget, men blev ikke ført til Ende. Forslaget fremsættes atter af mig i Aar i Folketinget, og det foreligger nu her for dette Ting, saaledes, som det der er vedtaget.

Lovforslaget indeholder jo meget mere end de Punkter, jeg allerede har nævnt; det indeholder nemlig alt, hvad der i Loven af 1873 fandtes om Emnet, thi det fandtes hensigtsmæssigt i Stedet for paa forskellige Steder at have Lovbestemmelser om Emnet at samle dem her; men som Følge deraf vil det ogsaa findes, at man kan sige, at det eneste — i alt Fald i kvantitativ Henseende — af Lovforslaget, som det her foreligger, kun er en Gentagelse af, hvad der indeholdes i Loven af 7de Juni 1873. Det ny er, at det Spørgsmaal, hvorledes Midlerne til Opvarmning skulle tilvejebringes, naar de ikke kunne tilvejebringes ad frivillig Vej, er løst saaledes, at det vedkommende Flertal kan henvende sig til Kommunalbestyrelsen, og Kommunalbestyrelsen er da bemyndiget til at ligne paa Menighedens samtlige Medlemmer det Beløb, som dertil udkræves. Det er denne Digningsret for Kommunalbestyrelsen — en Digning, som naturligvis efter Grundloven kun kan udstrækkes til Folkekirkens Medlemmer — som er det ny, og som indeholdes i Lovforslagets § 3. — Paa den anden Side er det saa krævet, for at Flertallet kan faa sit Ønske opfyldt, og Kirkesynet paalægge Kirkejeren at anbringe Rattelovnen, at Midlerne til Opvarmning ikke, som man tidligere krævede, kun ere sikrede for et Aar, men ere sikrede for fem Aar, det vil sige, enten ved frivillige Bidrag, som paa en af Synet for fyldbestgørende anerkendt Maade ere tegnede for fem Aar, eller derved, at Kommunalbestyrelsen har taget Beslutning om at paaligne Beløbet for et saadant Tidsrum. — Dernæst er der ogsaa for dette Tilfældes Vedkommende truffet en Bestemmelse, der ikke fandtes i Loven af 1873,

og som gaar ud paa at hjælpe Flertallet af Sognets Beboere til at faa deres Ønske opfyldt, hvor det muligvis kunde tænkes at støde paa en Hindring, nemlig derved, at der gives dem Appel mod Kirkesynets Bægring til et Oversyn. Det var en Bestemmelse, der ikke fandtes i Loven af 7de Juni 1873, og som altsaa aabner endnu en yderligere Udgang for Flertallet til at faa sit Ønske realiseret, end der tidligere fandtes. — For det andet Tilfældes Vedkommende, nemlig hvor en almindelig Rattelovn ikke slaar til, men hvor der paa Grund af Kirkens Størrelse eller monumentale Karakter er Tale om et særligt Barneapparat, er den tidligere Lovgivning suppleret paa den Maade i Forslaget, at Kirkesynet i saa Fald kan indstille til Ministeriet, og dette bestemme, at et saadant Barneapparat skal anbringes, og at Midlerne dertil, hvor de ikke gives ved Bevilling af Statsmidler, skulle tilvejebringes ved Digning paa Sognets til Folkekirken hørende Beboere, kun med Fradrag af det Beløb, som Kirkejeren i Overensstemmelse med den tidligere Lovgivning skal udrede i dette Tilfælde, nemlig hvad der svarer til en almindelig Rattelovns Anstæffelse og Vedligeholdelse. Det er disse Bestemmelser, altsaa, om man vil, fire Bestemmelser, som egentlig ere ny. — Et Detaillspørgsmaal er paa en hensigtsmæssig Maade, tror jeg, ordnet noget anderledes, idet det nemlig slaas fast, at det er Kirkejeren, der besørger Opvarmningen, for at ikke uvedkommende muligvis ved usagkyndig Behandling skulle spolere Apparatet. Herom findes Regler i § 4.

Folketinget er dette Lovforslag blevet vedtaget i alt væsentligt, som det er blevet forelagt af mig. Det undergik der nogle rent formelle Forandringer, om hvilke Udvalget i dets Helhed og Ministeren vare enige, og det undergik et Par reelle Forandringer, som jeg ganske kort skal angive. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der skal have Ret til at være med i det nævnte Flertal, og paa den anden Side, hvem Digningen skal ramme, opstod Spørgsmaalet om Forholdet til Valgmenighederne. Ministeriet har, da det fremsatte Forslaget i denne Samling, ment, at man vel kunde undtage fra Retten og Pligten de Valgmenighedsmedlemmer, som boede i det samme Sogn, hvor deres egen Kirke var, men at der derimod ikke var Rimelighed for at fritage de Valgmenighedsmedlemmer som i andre Sogne end det, hvor Valgmenighedskirken laa, havde sluttet sig til den, for det første fordi de have Udgang til denne ifølge Loven, og dernæst fordi de faktisk i stor Udstrækning ville